

מ"ת 22972/05/18 - מדינת ישראל נגד יגאל טירן אזולאי, יורם אזולאי, זהר ששון

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 22972-05-18 ישראל נ' אזולאי(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 184197/2018

בפני	כבוד השופטת נאווה בכור
המבקשת	מדינת ישראל
נגד	
המשיבים	1. יגאל טירן אזולאי (עציר) 2. יורם אזולאי (עציר) 3. זהר ששון (עציר)

החלטה (בעניינו של משיב 1)

1. בהמשך להחלטתי מיום 21.6.18 בדבר קיומן של ראיות לכאורה בעניינו של המשיב 1 (להלן: "המשיב"), נותרה ההכרעה בשאלת אפשרות שחרורו לחלופת מעצר.

2. בתסקיר שירות מבחן שהתקבל בעניינו מיום 2.7.18 התבקשה דחייה לצורך בחינת חלופת מעצר, ובתסקיר משלים מיום 12.7.18 הומלץ על שחרורו של המשיב לחלופה המוצעת.

3. טיעוני הצדדים

מטיעוני ב"כ המבקשת עולה כי מדובר בעבירות חמורות של קשירת קשר, ניסיון שוד, וסיכון חיי אדם במדרגה הגבוהה ביותר.

לא מדובר במרדף של כמה מטרים בודדים, אלא במרדף תוך כדי נסיעה בניגוד לכיוון התנועה, התנגשות במשאית וכו'.

עבירה זו מצדיקה לכשעצמה מעצר עד תום ההליכים.

הגם שמדובר ברמה של עצימת עיניים - הרי שהתנהלות המשיב במהלך ביצוע העבירות מלמדת על עצימת העיניים ברף גבוה. כך - הבריחה תוך סיכון חיי אדם, שלא משתלבת עם הטענה שבא לגבות כסף מחבר, השארת הטלפונים בבית, המעלים בספק את הניסיון למזער בחלקו של המשיב בנוגע לעבירת ניסיון השוד.

עמוד 1

המשיב לא נכנס לדירה רעול פנים עם נשק - אך חלקו היה ברכב המילוט, וכך גם בפועל ברח מהמשטרה.

מהתסקיר עולה כי מעשיו בוצעו בשבילו ולא בשביל אחיו - באופן המחזק את מסוכנותו, כי אין אף אחד שהשפיע עליו.

בתסקיר ראשון מתייחסים לאופי המשיב ומצוין כי מגלה התנהגות פורצת גבולות, וכי בניגוד לתיאוריו - ההתרשמות היא מחשיבה והתנהלות המרוכזים בתוצאות מיידיות ללא חשיבה ותכנון לטווח ארוך.

מהאמור עולה כי לא ניתן לתת אמון במשיב.

בבדיקת המפקחים והחלופה המוצעת - מדובר על מפקחים שהיו מעורבים בחייו עוד לפני ביצוע העבירה, ואין לדעת כיצד שירות המבחן העריך כי העובדה שהם מעורבים בחייו תאיין את המסוכנות.

לאור כל האמור יש להורות על מעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים.

מטיעוני ב"כ המשיב עולה כי מבקש לאמץ את המלצת שירות המבחן. מדובר בהמלצה ההולמת את הנסיבות, ויש בחלופות המוצעות כדי לאיין את מסוכנותו של המשיב כאשר מסוכנותו איננה מסוכנות ברמה גבוהה.

ניתנה החלטה מפורטת לגבי הראיות בתיק, ונקבע שביחס לעבירת השוד והיסוד הנפשי הוא ברמה של עצימת עיניים.

בנסיבות אלה, המסוכנות של מי שמבצע עבירות ברמה של מודעות גבוהה של ידיעה היא לא אותה מסוכנות של מי שמבצע עבירות ברמת מודעות של עצימת עיניים.

הגם שעילת מעצר קיימת, אין בה כשלעצמה ובעוצמתה כדי לשלול אפשרות שחרור.

לא ניתן להתעלם מהעובדה שהמשיב לא היה זה שנקט באלימות כלפי המתלוננים, ולטענת המשיב - הופעל עליו לחץ על ידי שני המשיבים האחרים במהלך האירוע עצמו.

עברו התעבורתי של המשיב אינו מכביד כלל, מדובר במי שמעולם לא ריצה עונש מאסר בפועל, ומעולם לא היה במעצר.

מדובר במי שניהל אורח חיים נורמטיבי, עסק במשך שנים ארוכות בעיסוק נורמטיבי כספר ובמהלך השנים היה משמורן יחיד על בנו.

ביחס למסוגלותו ההורית, קבעה ערכאה שיפוטית שהוא מסוגל לגדל ילד כהורה יחיד, למרות שיש אמא בתמונה

שמסיבותיה שלה לא מעוניינת לגדל את הילד.

מחקירתו של המשיב במשטרה עולה ההבדל בינו לבין המשיבים האחרים, וגם לדברי קצינת המבחן - המשיב פועל מתוך מניע של סיוע לאחיו, מתוך השפעה של אחיו עליו ומתוך תלות. המשיב עונה בחקירה לכל שאלה גם במחיר של הפללת אחיו, ולא שומר על זכות השתיקה.

בתסקיר, לא מתעלמת קצינת המבחן מצדדים פחות חיוביים באישיות המשיב, הדברים נכתבים ב"רחל בתך הקטנה" אך כאשר מונחים על כך המאוזניים אותם צדדים פחות חיוביים ומולם את חלופות המעצר שהוצעו ואיכותן, סבור שירות המבחן שיש בחלופות המוצעות כדי לאיין מסוכנות, ולכן ממליץ על שחרורו.

זה לא התיק שבו ראוי ונכון כי ביהמ"ש יסטה מהמלצות חיוביות של שירות המבחן.

לאור כל האמור יש להורות על שחרורו לחלופת מעצר.

דין והכרעה

4.

מעשיו של המשיב חמורים, וחלקו בכתב האישום מרכזי. הגם שלא נכנס בגופו לדירה וביצע את השוד כשהוא רעול פנים, הרי שקשר קשר עם המשיבים 2 ו-3 לבצע שוד ואף הגיע ביתו של משיב 2 לשם כך מבעוד מועד, הסיע אותם למקום השוד, המתין להם מחוץ למקום כ-50 (!) דקות עד שנמלטו בחזרה לרכב, ולאחר שעלו-החל נמלט מניידות המשטרה שהחלו במרדף משטרתי, תוך נהיגה פרועה, ביצוע עבירות תעבורה רבות וחמורות, סיכון חיי אדם וגרימת נזק לרכוש.

בנסיבות אלה, מתקיימות בענייננו עילות המעצר של מסוכנות בשל חשש לביטחון הציבור, וכן חשש להימלטות מהדין.

מהתסקירים בעניינו של המשיב עולה כי הוא כבן 54, גרוש ואב לילד בן 13, הנמצא במשמורתו המלאה, ושטרם מעצרו התגורר בירושלים ועבד כספר עצמאי.

בנעוריו, סיים 10 שנות לימוד וגילה התנהגות בעייתית ופורצת גבולות, התרועע בחברה שולית והסתבך בפלילים בביצוע עבירות רכוש ואליומות, שירת שירות צבאי חלקי, ושחרר מסיבות של אי התאמה.

בשנת 2011 סגר את המספרה והוכרז פושט רגל, וכיום ערך הסדר עם הרשויות ומשלם חובותיו.

בשיחה עמו התמקד בהצגת תפקודו כנורמטיבי במישורי חייו השונים, תאר עצמו כאדם אחראי ושקול, המשקיע את כוחותיו בגידול בנו ובפרנסתו.

עם זאת, **בניגוד** לתאוריו - התרשם השירות מחשיבה והתנהלות המרוכזים בתוצאות מיידיות ללא חשיבה ותכנון לטווח ארוך ויכולת להערכת סיכונים אפשריים.

עוד עלתה תלות ומחוייבות לאחיו, שותפו לכתב האישום, וההשפעה של אחיו על בחירותיו, ללא ביקורת מצדו ובחינה עניינית של ההשלכות בכך.

על גורמי הסיכון בעניינו מנה השירות את מעורבותו באירועים אלימים בעבר, קשריו השוליים אף בתוך המשפחה וההשפעה עליו, העדר גבולות פנימיים מגובשים באופן המאפשר השפעת הסביבה עליו, והתנהלות אימפולסיבית שמתגברת עקב השפעה חברתית בעייתית.

כמו כן התרשם השירות מהתנהלות כלכלית בלתי מחושבת, קושי לזהות את הבעייתיות בהתנהלותו ולבחון בחירותיו תוך השלכת האחריות על גורמים חיצוניים שאינם תלויים בו.

לאור האמור, העריך השירות כי קיימת רמת סיכון בינונית להישנות התנהגות פורצת גבולות בכלל, והתנהגות אלימה בפרט.

בנוסף, למשיב עבר פלילי הכולל שתי הרשעות קודמות בגין תקיפת בת זוג ואיומים משנת 2004 ותקיפה משנת 2003 (הרשעה משנת 2008) בגין הושת עליו מאסר בן 5 חודשים בפועל ותקיפה הגורמת חבלה של ממש משנת 1997 (הרשעה משנת 2000) בגינה הושתו עליו 3 חודשי מאסר בפועל

מבחינת החלופה המוצעת - הרי שזו הוצעה למעצר בית בביתו בירושלים, בפיקוח בני משפחתו.

הגם שהשירות התרשם כי בני משפחתו אינם תופסים אותו כמי שמצוי בסיכון להתנהלות שולית, נראה כי כיום, נוכח מעצרו, הם מבינים את הצורך במעורבות גוברת בחייו ומבקשים לסייע לו בכך.

עוד התרשם השירות כי אמו של המשיב מהווה גורם תמיכה משמעותי עבורו, ויש בו כדי להוות גורם ממתן ומציב גבול.

השירות העריך כי בני המשפחה בעלי עמדות נורמטיביות, המבינים את משמעות הפיקוח והנדרש מהם ברמה הטכנית ומסוגלים להוות עבורו גורם ממתן עבורו ולפחית סיכון להמשך מעורבות שולית מצדו.

מהאמור בתסקיר המעצר התרשמתי כי בני המשפחה אינם ערים לסיכון להתנהלות שולית מצד המשיב, חרף מעורבות קודמת כאמור בפלילים בתחום האלימות.

מהתסקיר עצמו עולה שבני המשפחה הרבו להדגיש את התנהלותו החיובית של המשיב, תארו אותו כאדם חרוץ ואב מסור שמתמודד עם גידול בנו לבדו, שללו קשיים ובעייתיות בהתנהלות, ולהבנתם הוא נענה למשיב 2, אחיו,

שהשפיע עליו.

בשל עמדה זו של המפקחים ונוכח חומרת העבירות, בד בבד עם מסוכנות בינונית מצד המשיב, עבר פלילי לחובתו בעבירות אלימות, וקיומם של קשרים שוליים מצדו- בכלל זה בתוך המשפחה ובאופן שמשפיע עליו, לצד העדר גבולות פנימיים מגובשים ודפוסי חשיבה והתנהלות בעייתיים, לא מצאתי כי ניתן לתת בו אמון בשלב זה, ולשחררו לחלופת מעצר, או אף להורות על מעצרו בפיקוח אלקטרוני.

6. לאור כל האמור הריני מורה על מעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

ניתנה היום, כ"ו אב תשע"ח, 07 אוגוסט 2018, במעמד
הצדדים.